

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 721

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 671 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală.....	2-4			
Decizia nr. 758 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	4-6			
Decizia nr. 763 din 18 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	6-7			
Decizia nr. 826 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	8-9			
Decizia nr. 827 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25, 26, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	9-10			
Decizia nr. 838 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	11-12			
Decizia nr. 845 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. 2 din Codul penal	12-13			
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.040.	— Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea anexei la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2	14-19
		1.057.	— Ordin al ministrului transporturilor privind armonizarea serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) din România cu cele din Comunitatea Europeană.....	19-22
		1.058.	— Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Normelor metodologice privind activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora....	23-29
		1.645.	— Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate, plătite în plus față de obligația fiscală sau din eroare, precum și a garanțiilor constituite pentru înlăturarea la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar 2003 în contul de disponibil al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și virate în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”	29-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benoni Beca în Dosarul nr. 3.397/2003 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Ioan Dan Lăscan, apărătorul ales, cu delegație la dosar, precum și reprezentantul părții Banca Transilvania Cluj-Napoca. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Domnul avocat Ion Manole susține excepția invocată de autor, arătând însă că în ce privește prevederile din Legea nr. 78/2000 excepția este inadmisibilă.

Domnul consilier juridic Adrian Daniel Teodorescu pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată pentru art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală și ca devenită inadmisibilă pentru art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000, deoarece aceste din urmă dispoziții au fost modificate, nepreluând soluția legislativă anterioară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.397/2003, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și ale art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Benoni Beca în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la respectarea Constituției și la obligativitatea acesteia și a legilor, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

În acest sens, autorul excepției arată că dispozițiile din Legea nr. 78/2000 contravin prevederilor mai sus enunțate, deoarece nu sunt accesibile și previzibile pentru cetățean, legea nu este clară și, prin trimiterea la normele bancare, devine imprecisă și imposibil de cunoscut și respectat. Prin faptul că fiecare societate bancară emite norme proprii de creditare și că ele nu sunt publicate, beneficiarii creditelor sunt în imposibilitate de a cunoaște aceste prevederi.

Referitor la dispoziția finală a art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, potrivit căreia expertul este încunoștințat dacă la efectuarea expertizei urmează să participe și părțile, autorul excepției susține că vine în contradicție cu art. 24 alin. (1) din Constituție, deoarece lasă la aprecierea instanțelor de judecată să decidă cu privire la participarea părților la efectuarea acesteia. Pentru identitate de argumente, face trimitere la Decizia nr. 24/1999, prilej cu care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 din Codul de procedură penală privind partea „dacă socotește necesar”.

Tribunalul Bacău — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 este neîntemeiată, motiv pentru care face trimitere la jurisprudența Curții în materie.

De asemenea, în ce privește dispozițiile art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, Guvernul susține că acestea nu contravin dreptului la apărare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției, de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil și de

soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, părțile interesate au posibilitatea de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, iar instanța de judecată are obligația de a aplica în mod corespunzător dispozițiile legale, atât cele privitoare la judecarea în primă instanță, cât și cele referitoare la căile de atac.

Cât privește dispozițiile art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului susține că acestea nu contravin dreptului la apărare.

În sfârșit, prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 și ale art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală. Curtea observă că, după sesizarea instanței de contencios constituțional, dispozițiile din Legea nr. 78/2000 au fost modificate prin Legea nr. 69/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 29 martie 2007.

Curtea constată că prevederile art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 aveau anterior modificării următorul conținut: „*Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:[...]*”

b) acordarea de credite sau de subvenții cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, neurmărirea, conform legii sau normelor de creditare, a destinațiilor contractate ale creditelor sau subvențiilor ori neurmărirea creditelor restante;

c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.”

După modificare, prin Legea nr. 69/2007, art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000, au următorul conținut: „*Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:[...]*”

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmărirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.”

Art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală:

„*După examinarea obiecțiilor și cererilor făcute de părți și expert, organul de urmărire penală sau instanța de judecată pune în vedere expertului termenul în care urmează a fi efectuată expertiza, încunoștințându-l totodată dacă la efectuarea acesteia urmează să participe și părțile.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă deoarece, după sesizarea Curții Constituționale, dispozițiile legale criticate au fost modificate și nu au mai preluat soluția legislativă anterioară, nemulțumirea autorului excepției izvorând cu precădere din modalitatea de incriminare în ce privește varianta referitoare la acordarea de credite. Or, după cum se poate observa, după apariția Legii nr. 69/2007, legiuitorul a eliminat posibilitatea incriminării infracțiunii comise prin acordarea de credite cu încălcarea normelor de creditare, neurmărirea acestora conform normelor de creditare, a destinațiilor contractate de credite, precum și utilizarea creditelor (cu excepția celor garantate din fonduri publice) în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.

De asemenea, din speța dedusă judecării rezultă că acuzarea și-a fundamentat actul de inculpare pe aspecte referitoare la nerespectarea normelor de creditare nr. 1.1.6./95, acordarea de credite fără garanții viabile, neaprobarea creditelor conform normelor interne, în Comitetul de Credite și Risc, eliberarea nelegală de credite în numerar, acordarea de credite peste plafonul de sumă care intra în competența filialei, neurmărirea în teren a folosirii creditelor contractate, neverificarea documentațiilor întocmite de moderatorii de credite, care din perspectiva analizării excepției de neconstituționalitate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

2. În ce privește critica referitoare la dispozițiile art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, pe parcursul unui proces penal, în vederea aflării adevărului, se pot ivi situații de natură să impună anumite lămuriri asupra unor fapte sau împrejurări, lămuriri care nu pot fi date decât de un expert. Împrejurarea că instanța are libertatea de a decide dacă la efectuarea expertizei urmează să participe și părțile nu echivalează cu încălcarea dreptului la apărare, deoarece acestea au dreptul să facă observații cu privire la obiectivele expertizei, pot cere modificarea sau completarea lor și, mai mult decât atât, pot să ceară numirea unui expert parte.

De asemenea, partea interesată sau apărătorul ales ori numit din oficiu poate formula cereri și depune memoriile de natură să justifice, între altele, dispunerea de către instanță ori de către organul de urmărire penală efectuarea unui supliment de expertiză sau chiar a unei noi expertize.

În acest sens, se impune a fi precizat că atât instanța de judecată, cât și organul de urmărire penală sunt ținute de obligația rolului activ care presupune, între altele, garantarea dreptului la apărare.

Cât privește invocarea Deciziei nr. 24/1999, Curtea constată că obligația pe care o are procurorul de a prezenta materialul de urmărire penală coincide cu cel mai important moment al urmăririi penale, motiv pentru care acesta nu se poate realiza fără ca învinutul să fie înștiințat de către procuror asupra învinuirii ce i se aduce. Așa fiind, atâta vreme cât învinutul nu are cunoștință de soluția dată de procuror în urma examinării materialului primit de la organul de cercetare penală, acesta este privat, în absența prezentării materialului de urmărire penală, de posibilitatea de a fi asistat de către un apărător și de a dispune de timpul necesar pentru a-și pregăti apărarea. În concluzie, decizia invocată nu are incidență în cauză, deoarece,

pe de o parte, vizează prima fază a procesului penal și, pe de altă parte, nu poate fi pus semnul egalității între libertatea pe care o are organul de urmărire penală sau instanța de judecată

de a dispune cu privire la participarea părților la efectuarea expertizei și obligativitatea de care este ținut procurorul în ce privește procedura prezentării materialului de urmărire penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Benoni Beca în Dosarul nr. 3.397/2003 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 758

din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Mihai Apopei în Dosarul nr. 757/103/2006 al Tribunalului Neamț — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 408D/2007, 409D/2007, nr. 467D/2007 — 470D/2007, 514D/2007 și nr. 655D/2007, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Victoria Frăsinaru, Elena Trifan, Gheorghe Pricop, Bogdan Dumitru, Neculai Brocea, Ecaterina Hagi, Zaharia Ailenei și Neculai Brocea în dosarele

nr. 442/103/2007, nr. 451/103/2007, nr. 446/103/2007, nr. 440/103/2007, nr. 439/103/2007, nr. 438/103/2007 nr. 444/103/2007 și 455/103/2007 ale aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 408D/2007, 409D/2007, nr. 467D/2007 — 470D/2007, 514D/2007 și nr. 655D/2007 la Dosarul nr. 406D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 36 din Legea nr. 1/2000 au fost modificate, iar excepția a rămas fără obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 martie 2007, 19 martie 2007, 26 martie 2007 și 2 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 757/103/2006, nr. 442/103/2007, nr. 451/103/2007, nr. 446/103/2007, nr. 440/103/2007, nr. 439/103/2007, nr. 438/103/2007

nr. 444/103/2007 și 455/103/2007, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 1/2000**, excepție ridicată de Mihai Apopei, Victoria Frăsinaru, Elena Trifan, Gheorghe Pricop, Bogdan Dumitru, Neculai Brocea, Ecaterina Hagi, Zaharia Ailenei și Neculai Brocea în cauze având ca obiect judecarea recursului formulat de Prefectul județului Neamț împotriva Sentinței civile nr. 802/2006, prin care Judecătoria Bicaz a admis plângerea formulată de petentul Mihai Apopei împotriva Hotărârii Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și a dispus reconstituirea dreptului de proprietate al acestuia asupra unui teren cu vegetație forestieră.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile art. 36 din Legea nr. 1/2000 instituiau posibilitatea constituirii dreptului de proprietate și pentru persoanele îndreptățite la împrumutarea în temeiul Legii nr. 187/1945 și înscrise ca atare în tabelele nominale. Prevederile legale criticate au fost modificate în sensul că sunt îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate numai acele persoane cărora li s-a stabilit efectiv dreptul de proprietate prin împrumutarea, cu ocazia aplicării Legii nr. 187/1945, dar nu li s-a atribuit efectiv terenul sau cărora atribuirea le-a fost anulată, și nu cei care figurau pe listele de împrumutarea. Astfel, textul de lege criticat contravine principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, neretroactivității legii și protecției dreptului de proprietate.

De asemenea, se arată că persoanele îndreptățite la împrumutarea în temeiul Legii nr. 187/1945 și înscrise ca atare în tabelele nominale, cărora li s-a constituit dreptul de proprietate în temeiul art. 36 din Legea nr. 1/2000, până la modificarea acestuia prin Legea nr. 247/2005 sunt discriminate față de cele care au depus cereri de constituire a dreptului de proprietate după modificarea textului de lege criticat. Spre deosebire de vechea reglementare, actualul text de lege nu mai include în categoria persoanelor îndreptățite la împrumutarea pe acelea care au fost doar înscrise în tabele nominale, în vederea aplicării Legii nr. 187/1945 privind înfăptuirea reformei agrare, fără a beneficia efectiv și de constituirea dreptului de proprietate, în aplicarea acestui act normativ.

Tribunalul Neamț — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece aceasta vizează o problemă de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată, ce nu intră în sfera controlului de constituționalitate.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare a fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că, pentru aceeași situație de fapt, se aplică două texte legislative, urmare a succesiunii în timp a legilor. De asemenea, se arată că Parlamentul, ca unică autoritate legiuitoare a țării, are dreptul de a hotărî în mod neîngrădit asupra regimului juridic al bunurilor aflate în patrimoniul statului, precum și de a stabili persoanele îndreptățite fie la restituiri în natură, fie la reparații pentru prejudiciile suferite prin aplicarea unor măsuri legislative în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. În ceea ce privește invocarea încălcării principiului constituțional al neretroactivității legii, se apreciază că un act normativ nou poate

să suprimă dreptul născut în temeiul unei reglementări anterioare, fără a avea efecte retroactive.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie prevederile art. 36 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, care au fost modificate prin art. I pct. 39 cuprins în Titlul VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Textul criticat prin excepția de neconstituționalitate ridicată avea următorul cuprins: *„Persoanelor fizice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate prin împrumutarea, cu ocazia aplicării Legii nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare, dar cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora atribuirea le-a fost anulată li se vor acorda terenurile respective în limita suprafețelor disponibile sau despăgubiri.”*

Ulterior sesizării Curții Constituționale, a fost adoptată Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 25 iunie 2007. Prin art. I pct. 2 al acestei legi au fost aduse modificări art. 36 al Legii nr. 1/2000, păstrându-se în principiu soluția legislativă anterioară. Astfel, redactarea actuală are următorul cuprins: *„Persoanelor fizice cărora li s-a stabilit dreptul de proprietate prin împrumutarea, prin aplicarea Legii nr. 187/1945 pentru înfăptuirea reformei agrare, dar cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora atribuirea le-a fost anulată, precum și persoanelor îndreptățite la împrumutarea, înscrise în tabelele nominale, li se vor acorda terenurile respective în limita suprafețelor disponibile sau despăgubiri.”*

Având în vedere că reglementarea de principiu a rămas aceeași, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității art. 36 din Legea nr. 1/2000 astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 193/2007, care cuprinde în plus și situația criticată de autorii excepției.

Critica de neconstituționalitate formulată prin excepția ridicată constă în susținerea că textul respectiv ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la

neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private. Astfel, se arată că persoanele îndreptățite la împrumut în temeiul Legii nr. 187/1945 și înscrise ca atare în tabelele nominale, cărora li s-a constituit dreptul de proprietate în temeiul art. 36 din Legea nr. 1/2000, până la modificarea acestuia prin Legea nr. 247/2005, sunt discriminate

față de cele care au depus cereri de constituire a dreptului de proprietate după modificarea textului de lege criticat.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, urmare a modificării Legii nr. 1/2000 prin Legea nr. 193/2007, s-a revenit la redactarea anterioară modificării intervenite prin Legea nr. 247/2005, în sensul că se vor acorda terenuri și persoanelor îndreptățite la împrumut înscrise în tabelele nominale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Mihai Apopei, Victoria Frăsinaru, Elena Trifan, Gheorghe Pricop, Bogdan Dumitru, Neculai Brocea, Ecaterina Hagi, Zaharia Ailenei și Neculai Brocea în dosarele nr. 757/103/2006, nr. 442/103/2007, nr. 451/103/2007, nr. 446/103/2007, nr. 440/103/2007, nr. 439/103/2007, nr. 438/103/2007 nr. 444/103/2007 și 455/103/2007 ale Tribunalului Neamț — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 763
din 18 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

nr. 13.262/2002 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Itancar Trading Co 97” — S.R.L. din București în Dosarul

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 13.262/2002, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 4 din Legea nr. 295/2002.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Itancar Trading Co 97” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect

soluționarea cererii de somație de plată, în baza Ordonanței Guvernului nr. 5/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece, în condițiile în care procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu se mai completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, singurele apărări care pot fi făcute rămân explicațiile și lămuririle, acestea fiind insuficiente pentru clarificarea obiectului pricinii, încalcându-se astfel dreptul la apărare. Totodată, în timp ce creditorul folosește orice element necesar pentru a-și dovedi pretențiile, debitorului îi este permis doar să dea „explicații și lămuriri”.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a constatat și Curtea Constituțională în numeroase cazuri

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin Constituției, astfel cum reiese din Decizia Curții Constituționale nr. 497/2005.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși în încheierea de sesizare este

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Itancar Trading Co 97” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.262/2002 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

menționat art. 4 din Legea nr. 295/2002, în realitate obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „*Articolul 11 se abrogă.*”

Art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, avea următorul conținut: „*Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în fața legii, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 4 din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată — raportată la prevederile art. 16 alin. (1), art. 24 și art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 497/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.003 din 11 noiembrie 2005, statuând că, potrivit art. 721 din Codul de procedură civilă, dispozițiile codului alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială, aplicându-se în materiile prevăzute de alte legi în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții potrivnice. Totodată, Curtea a constatat că, în urma modificărilor aduse prin legea de aprobare, Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 conține reglementări în sensul aplicării regulilor procedurale de drept comun doar în cazuri exprese, acolo unde legiuitorul a considerat necesară trimiterea directă la prevederile aplicabile din Codul de procedură civilă, astfel că, din acest punct de vedere, caracterul superfluu al reglementării abrogate este evident.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 826

din 2 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9)
din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor
și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Fane Ion Boroș în Dosarul nr. 637/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 637/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Fane Ion Boroș în dosarul menționat.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât îngrădește dreptul de a ataca hotărârea pronunțată de judecătoria.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Legea fundamentală nu consacră principiul dublului grad de jurisdicție, ci, prin dispozițiile art. 129, statuează că exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești se face în condițiile legii, ceea ce înseamnă că prin lege se poate stabili că anumite hotărâri judecătorești nu sunt supuse căilor de atac. Se mai arată că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privește dreptul de sesizare efectivă a unei instanțe naționale și nu garantează dublul grad de jurisdicție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dreptul de a exercita căile de atac. Se arată că prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu stabilesc obligativitatea existenței mai multor căi de atac, ci

cel puțin a uneia. Or, persoana condamnată are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva încheierii judecătorești delegat, cu garantarea dreptului la un proces echitabil și la judecarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă art. 129 din Constituție, raportate la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, potrivit căruia „*Hotărârea judecătorești este definitivă*”.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv, potrivit căruia „*orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocat ca temei al criticii de neconstituționalitate, nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție, ci numai existența a cel puțin unei căi de atac la o instanță națională, în cazul încălcării unor drepturi și libertăți recunoscute de Convenție. Or, persoana condamnată are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva încheierii judecătorești delegat, în temeiul art. 38 alin. (7) din Legea nr. 275/2006, potrivit căruia „*Împotriva încheierii judecătorești delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii*”, astfel încât exigențele impuse de norma invocată sunt îndeplinite.

De altfel, dispozițiile art. 38 din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, pentru considerentele acolo reținute, Curtea a respins ca neîntemeiată

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Fane Ion Boroș în Dosarul nr. 637/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 827

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25, 26, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25, 26, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Fane Ion Boroș în Dosarul nr. 3.102/4/2007 al Judecătoria Sectorului 4 București.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.102/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25, 26, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de**

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 275/2006, în integralitatea acestuia.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Fane Ion Boroș în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că în cauză s-au încălcat dispozițiile art. 13, 14 și 15 din Codul penal, întrucât, deși Legea nr. 275/2006 nu cuprinde dispoziții tranzitorii, instanța de fond a făcut aplicarea unor prevederi din această nouă reglementare fără a ține cont de faptul că plângerea a fost inițial formulată în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2003. Totodată, se arată că dispozițiile legale criticate nu au fost aplicate unitar de instanțele de judecată, precum și faptul că în prezent judecătorul delegat lucrează în afara cadrului legal, deoarece nu are un statut bine definit, iar persoana privată de libertate nu beneficiază în fața acestuia de dreptul fundamental de a fi apărat de un avocat, ceea ce încalcă dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât criticile formulate nu vizează aspecte de neconstituționalitate, ci practica neunitară a instanțelor. Totodată, se arată că nu se încalcă dreptul la apărare, deoarece „judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate nu desfășoară în niciun caz o activitate de judecată, iar procedura în fața judecătorului delegat nu se circumscrie noțiunii de proces, ci este o procedură prealabilă, de natură administrativ-jurisdicțională”. De asemenea, nu se încalcă nici accesul liber la justiție, deoarece persoana condamnată poate introduce contestație împotriva încheierii judecătorului delegat la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă liberul acces la justiție și nici dreptul la apărare, drepturi asigurate în momentul în care persoana aflată într-una dintre situațiile prevăzute în art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) face plângere la instanța de judecată. Pentru procedura prealabilă, în fața judecătorului delegat, legea a prevăzut obligativitatea acestuia de a asculta persoana condamnată la locul de deținere, cu ocazia judecării plângerii, precum și posibilitatea de a asculta oricare alte persoane în vederea aflării adevărului, asigurând astfel cadrul legal pentru luarea unei hotărâri corecte de către judecătorul delegat.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu conțin norme contrare principiului constituțional al liberului acces la justiție și nu îngrădesc exercițiul dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 25 — „*Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate*”, în art. 26 — „*Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de*

libertate”, în art. 38 — „*Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate*” și în art. 74 — „*Plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină*”.

În susținerea excepției se invocă art. 21 și 24 din Constituție privind accesul liber la justiție și, respectiv, dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 25, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 și 24 din Constituție, invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale. Cu acel prilej Curtea a reținut că nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor. Totodată, Curtea a reținut că niciuna dintre prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală, întrucât nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește art. 26 din Legea nr. 275/2006, față de care nu au fost formulate critici distincte.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției potrivit cărora, în cauză, instanțele au făcut aplicarea unor dispoziții din Legea nr. 275/2006 fără a ține cont de faptul că plângerea sa a fost inițial formulată în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2003, acestea vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată. Asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25, 26, 38 și 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Fane Ion Boroș în Dosarul nr. 3.102/4/2007 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 838

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție invocată de Daniel Olariu în Dosarul nr. 877/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsește Daniel Olariu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în acest sens.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 877/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni**, excepție invocată de Daniel Olariu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează inegalitate între potențialii beneficiari ai actului de grațiere, deși Legea nr. 543/2002, act de grațiere colectivă, ar trebui să fie imparțială și să aibă la bază niște criterii obiective. Se arată că, „în situația în care diferite persoane au săvârșit infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 din Codul penal, instanțele vor considera că se impune aplicarea grațierii și înlăturarea în parte a pedepsei prin aplicarea pentru art. 215 alin. 1 și contopirea ulterioară cu pedeapsa aplicată pentru art. 215 alin. 3 și art. 215 alin. 4, iar alte instanțe vor considera că nu se impune aplicarea grațierii și persoanele respective nu vor beneficia de această aplicare”. Totodată, se arată că din analiza dispozițiilor Legii nr. 543/2002 se constată că infracțiuni care pun în pericol viața și integritatea persoanei (vătămări corporale din culpă, omor din culpă) au fost considerate de

legiuitor infracțiuni mai puțin grave decât cele de înșelăciune, „ceea ce dovedește subiectivismul criteriilor avute la baza stabilirii pedepselor care beneficiază sau nu beneficiază de legea de grațiere.”

Tribunalul Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu creează privilegii sau discriminări pentru anumiți cetățeni, aflați în situații identice. Mai mult, stabilirea criteriilor de determinare a infracțiunilor pentru săvârșirea cărora nu se aplică grațierea pedepselor intră în competența exclusivă a legiuitorului, acesta fiind singurul organ îndrituit în acest sens.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că stabilirea prin lege a criteriilor de determinare a pedepselor care se grațiază, precum și a infracțiunilor pentru săvârșirea cărora nu se aplică iertarea de pedeapsă, intră în competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, potrivit căruia „*Nu beneficiază de prevederile art. 1—3 cei cărora li s-au aplicat pedepse sau măsuri educative pentru următoarele infracțiuni:*

A. Infracțiuni reglementate de Codul penal: [...]

15. înșelăciunea, prevăzută în art. 215 alin. 2—5.”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității

cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni reprezintă un act de clemență, exercitat de Parlament în temeiul prerogativelor sale constituționale și conform politicii penale a statului, așa încât stabilirea prin acest act normativ a criteriilor de determinare a pedepselor care se grațiază, precum și a infracțiunilor pentru săvârșirea cărora nu se aplică iertarea de pedeapsă intră în competența exclusivă a legiuitorului. Potrivit dispozițiilor legale criticate, toți infractorii aflați în aceeași situație beneficiază ori

sunt exceptați de la beneficiul grațierii, deopotrivă, în raport cu natura infracțiunii și a conținutului acesteia în formularea legală în vigoare la data săvârșirii infracțiunii. Așa fiind, critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției, prin raportare la prevederile art. 16 din Legea fundamentală nu poate fi reținută.

Criticile referitoare la interpretarea și aplicarea neunitară a legii de către instanțele de judecată nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție invocată de Daniel Olariu în Dosarul nr. 877/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 845

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Lucian Grozea, prin tutore Neli Grozea, în Dosarul nr. 8.547/302/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției solicită admiterea acesteia, deoarece nu este de acord cu teoria din doctrină referitoare la aplicarea prescripției executării pedepsei numai în anumite situații.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.547/302/2006, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 128 alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Lucian Grozea, prin tutore Neli Grozea, în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece creează o situație discriminatorie pentru persoanele care se află în situații de întrerupere sau amânare a executării pedepsei, în sensul că acestea nu beneficiază de prescripția executării pedepsei. De asemenea, persoana condamnată se află într-o situație de inegalitate față de condamnatul care, cu rea voință, se sustrage de la executarea pedepsei și, cu toate acestea, poate beneficia de termenul reglementat de art. 126 din Codul penal, invocând propria culpă, în timp ce condamnatul care în aceeași perioadă de timp nu a putut executa pedeapsa din motive care nu îi sunt imputabile nu poate beneficia de prescripția executării pedepsei, cursul acesteia fiind suspendat.

Curtea de Apel București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece situația persoanelor aflate în cazurile de întrerupere sau de amânare a executării pedepsei este diferită de cea a persoanelor cărora li s-a prescris executarea pedepsei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece situația persoanelor care se află în executarea pedepsei și care se sustrag de la executare este diferită de cea a persoanelor față de care s-a întrerupt executarea în cazurile și condițiile prevăzute de Codul de procedură penală. Or, tocmai situația diferită în care se află cele două categorii de condamnați justifică tratamentul diferențiat în ce privește prescripția executării pedepsei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Lucian Grozea, prin tutore Neli Grozea, în Dosarul nr. 8.547/302/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prin avocat, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 128 alin. 2 din Codul penal referitoare la *Suspendarea cursului prescripției*, care au următorul conținut:

„Cursul termenului prescripției prevăzute în art. 126 este suspendat în cazurile și condițiile prevăzute în Codul de procedură penală.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 110 din 12 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 6 iunie 2001, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. 2 din Codul penal, statuând că situația persoanelor care se află în executarea pedepsei închisorii și care se sustrag de la executarea ei este diferită de cea a persoanelor față de care executarea pedepsei a fost amânată sau întreruptă în cazurile și condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, motiv pentru care nu se poate afirma că prevederile legale supuse controlului contravin principiului egalității în drepturi.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2

În temeiul prevederilor art. 17 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (2) lit. i) și k) și alin. (3) lit. m) și p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 și 275 bis din 18 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin transpune:

— Directiva 2006/81/CE a Comisiei din 23 octombrie 2006 pentru adaptarea Directivei 95/17/CE în ceea ce privește neînscirarea unuia sau mai multor ingrediente în lista prevăzută pentru etichetarea produselor cosmetice și a Directivei 2005/78/CE în ceea ce privește măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze poluante și de particule poluante ce provin de la motoarele destinate propulsiei vehiculelor, ca urmare a aderării Bulgariei și României;

— Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 pentru adaptarea anumitor directive din domeniul liberei circulații a mărfurilor, ca urmare a aderării Bulgariei și României;

— Directiva 2006/119/CE a Comisiei din 27 noiembrie 2006 de modificare, în scopul adaptării ei la progresul tehnic, a Directivei 2001/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la sistemul de încălzire al autovehiculelor și remorcilor acestora;

— Directiva 2006/120/CE a Comisiei din 27 noiembrie 2006 de rectificare și modificare a Directivei 2005/30/CE de modificare, în scopul adaptării lor la progresul tehnic, a Directivei 97/24/CE și a Directivei 2002/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la omologarea autovehiculelor cu două sau trei roți;

— Directiva 2007/15/CE a Comisiei din 14 martie 2007 de modificare, în scopul adaptării ei la progresul tehnic, a anexei I la Directiva 74/483/CEE a Consiliului referitoare la proeminențele exterioare ale autovehiculelor;

— Directiva 2007/34/CE a Comisiei din 14 iunie 2007 de modificare, în vederea adaptării ei la progresul tehnic, a Directivei 70/157/CEE a Consiliului referitoare la nivelul de zgomot admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor;

— Directiva 2007/35/CE a Comisiei din 18 iunie 2007 de modificare, în scopul adaptării ei la progresul tehnic, a Directivei 76/756/CEE a Consiliului privind instalarea dispozitivelor de iluminat și de semnalizare luminoasă ale autovehiculelor și ale remorcilor acestora;

— Directiva 2007/37/CE a Comisiei din 21 iunie 2007 de modificare a anexelor I și III la Directiva 70/156/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor,

Barna Tánczos,
secretar de stat

București, 16 octombrie 2007.

Nr. 1.040.

1. La capitolul II, secțiunea I, după subpunctul 3.1 se introduce subpunctul 3.1.1 cu următorul cuprins:

„3.1.1. Începând cu 5 ianuarie 2008, pentru vehiculele din categoriile M, N și O, în conformitate cu prevederile Directivei 70/156/CEE, modificată ultima dată prin Directiva 2007/37/CE.”

2. La capitolul II, secțiunea I, după subpunctul 13 se introduc subpunctele 13¹ și 13² cu următorul cuprins:

„13¹. La acordarea omologării CE de tip a întregului vehicul (într-o singură etapă sau în mai multe etape), a vehiculelor (în ceea ce privește produsele utilizate la acestea), a sistemelor, a componentelor și a entităților tehnice, se vor aplica prevederile

ANEXĂ

administrative prevăzute în Directiva 2006/81/CE și Directiva 2006/96/CE.

132. În cazul omologărilor CE de tip, directiva de modificare la care se face referire în secțiunea 3 a numărului de omologare CE reprezintă:

132.1. în cazul omologării CE de tip a întregului vehicul, ultima directivă care modifică un articol (sau articole) al(ale) directivei-cadru;

132.2. în cazul omologării CE de tip a vehiculelor (în ceea ce privește produsele utilizate la acestea), a sistemelor, a componentelor și a entităților tehnice, ultima directivă care conține dispoziții precise pe care vehiculul, sistemul, componenta sau entitatea tehnică le îndeplinește;

132.3. în cazul în care o directivă specifică conține date de aplicare diferite în funcție de cerințe tehnice diferite, se adaugă un caracter alfabetic corespunzător cerinței tehnice pe baza căreia a fost acordată omologarea;

132.4. în cazul în care o directivă specifică conține cerințe referitoare la subiecte diferite stabilite pe bază de capitole sau secțiuni diferite, se adaugă numărul capitolului, anexei și apendicelui, după caz, pentru a se indica subiectul omologării.”

3. La capitolul II secțiunea a II-a, titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Omologarea națională de tip a întregului vehicul, omologarea națională de tip a vehiculelor și a produselor, acordarea numărului de registru și eliberarea CIV pentru vehicule”

4. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.1. Prevederile prezentei secțiuni se aplică la omologarea națională de tip a întregului vehicul (într-o singură etapă sau în mai multe etape), la omologarea națională de tip a vehiculelor (în ceea ce privește produsele utilizate la acestea), la acordarea numărului de registru și eliberarea CIV pentru vehicule, precum și la omologarea națională de tip a produselor care sunt reglementate de regulamentele CEE—ONU.”

5. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.1. În cadrul prezentei secțiuni, termenul *omologare de tip* este utilizat pentru a desemna activitățile sau cerințele comune pentru omologarea națională de tip a întregului vehicul (într-o singură etapă sau în mai multe etape), pentru omologarea națională de tip a vehiculelor (în ceea ce privește produsele utilizate la acestea) și pentru omologarea națională de tip a produselor care sunt reglementate de regulamentele CEE—ONU.”

6. La capitolul II secțiunea a II-a subpunctul 3.2, litera h) se abrogă.

7. La capitolul II secțiunea a II-a subpunctul 4.2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) tipurile de autovehicule și remorcile acestora (definite la secțiunea I subpct. 1.1, cu excepția autovehiculelor din categoria M₁), care sunt conforme cu informațiile din dosarul constructorului și care îndeplinesc toate condițiile tehnice specifice indicate în prezentele reglementări.

Pentru vehiculele speciale se vor aplica prevederile din anexa XI la Directiva 70/156/CEE, apendicele 1 — 4, în funcție de destinația vehiculului special;”.

8. La capitolul II secțiunea a II-a subpunctul 4.2, literele b) și c) se abrogă.

9. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctele 4.6 și 4.7 se abrogă.

10. La capitolul II secțiunea a II-a, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. **Acordarea numărului de registru**

41.1. În cazul vehiculelor care dețin omologare comunitară (CE) de tip a întregului vehicul, RAR acordă, la solicitarea constructorului, reprezentantului acestuia sau importatorului, un număr de registru care atestă luarea în evidență a introducerii în România a tipului/varianței/versiunii respective.

41.2. În vederea acordării numărului de registru, trebuie prezentate:

a) o copie de pe certificatul de înmatriculare/înregistrare la oficiul registrului comerțului al solicitantului acordării numărului de registru;

b) o copie de pe documentul prin care constructorul, dacă este cazul, împuternicește solicitantul acordării numărului de registru;

c) o copie a certificatului de omologare CE de tip a întregului vehicul;

d) un certificat de conformitate CE, în original, personalizat pe un vehicul din tipul/varianța/versiunea ce se dorește a fi omologată.

41.3. În cazul omologării naționale de tip a întregului vehicul, acordarea numărului de registru este inclusă în procedura de omologare.”

11. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.2. În urma acordării omologării naționale de tip a întregului vehicul, RAR eliberează CIV pentru fiecare vehicul fabricat conform tipului de vehicul omologat, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestuia.

6.2.1. Dacă o altă persoană juridică română, importator pentru același tip de vehicul, importă mai mult de 10 bucăți de acest tip, ea poate, de comun acord cu persoana juridică deținătoare a omologării naționale de tip a întregului vehicul, să primească CIV.”

12. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 6.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.4. Eliberarea de RAR a CIV pentru vehiculele care dețin omologare CE de tip a întregului vehicul se face în baza numărului de registru acordat pentru tipul/varianța/versiunea respectivă, fără efectuarea de încercări suplimentare.”

13. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 6.5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.5. Datele din CIV referitoare la vehicul se înscriu de către RAR și, după caz, de către deținătorul omologării naționale de tip a întregului vehicul sau de către persoana juridică la solicitarea căreia s-a acordat număr de registru.”

14. La capitolul II secțiunea a II-a, după subpunctul 6.5 se introduce un nou subpunct, subpunctul 6.5¹, cu următorul cuprins:

„6.5¹. În cazul în care omologarea națională de tip a întregului vehicul sau omologarea CE de tip a întregului vehicul, după caz, își pierde valabilitatea în scopul primei înmatriculări, primei înregistrări ori vânzării unui vehicul rutier în conformitate cu prevederile prezentelor reglementări sau ale legislației comunitare, nu se mai pot elibera CIV în baza omologării naționale de tip ori a numărului de registru, iar CIV existente mai pot fi folosite numai în conformitate cu prevederile prezentelor reglementări sau ale legislației comunitare.”

15. La capitolul II secțiunea a II-a subpunctul 6.6, al doilea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„De asemenea, acesta va aplica pe fiecare produs fabricat în conformitate cu tipul omologat marca sa de fabricație ori comercială, tipul și/sau, dacă cerințele existente prevăd astfel, numărul omologării naționale de tip. În ultimul caz, constructorul

poate să nu mai aplice marca sa de fabricație sau comercială ori tipul.”

16. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 7.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7.2. La prima înmatriculare, prima înregistrare sau la vânzare, un vehicul rutier nou trebuie să corespundă condițiilor tehnice impuse la omologarea CE de tip a întregului vehicul sau la omologarea națională de tip a întregului vehicul, după caz, precizate prin legislația comunitară ori prin prezentele reglementări, cu excepția cazurilor pentru care legislația comunitară sau prezentele reglementări prevăd în mod expres alte date de aplicare pentru prima înmatriculare, prima înregistrare ori vânzarea unui vehicul rutier nou.”

17. La capitolul II secțiunea a II-a, subpunctul 10.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10.1. Verificarea conformității producției vehiculelor și a produselor se realizează conform prevederilor anexelor corespunzătoare ale directivelor-cadru și directivelor specifice sau, după caz, apendicelui 2 la Acordul de la Geneva din 1958 și regulamentelor CEE — ONU aplicabile.”

18. La capitolul III, după subpunctul 1.2.4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.2.5, cu următorul cuprins:

„1.2.5. troleibuz — autobuz cu alimentare electrică prin fire electrice exterioare;”.

19. La capitolul III, subpunctul 1.10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.10. tractor agricol sau forestier (vezi anexa nr. 1, secțiunea A);”.

20. La capitolul IV, subpunctul 1.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.1. Viteza maximă constructivă a vehiculelor rutiere care se înscrie în CIV este cea indicată de constructor în documentele prezentate în vederea omologării/acordării numărului de registru. Ea se măsoară:

a) pentru autovehiculele cu 2 sau 3 roți, conform Directivei 95/1/CEE, modificată prin Directiva 2006/27/CE;

b) pentru tractoarele agricole sau forestiere, conform Directivei 74/152/CEE paragraful 1, modificată prin Directiva 98/89/CE.

1.1.1. Pentru autovehiculele din categoriile M și N, prevăzute cu limitator de viteză sau cu sistem integrat de limitare a vitezei, în CIV se va înscrie viteza maximă care nu poate fi depășită constructiv, datorită limitatorului de viteză ori sistemului integrat de limitare a vitezei, și care este declarată de către solicitantul omologării/acordării numărului de registru în documentele prezentate în vederea omologării/acordării numărului de registru (această viteză se măsoară în conformitate cu Directiva 92/24/CEE, modificată prin Directiva 2004/11/CE).”

21. La capitolul IV, subpunctul 1.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.2. Puterea netă a motorului care se înscrie în CIV este cea declarată de constructor în documentele prezentate în vederea omologării/acordării numărului de registru. Ea se măsoară:

a) pentru autovehiculele din categoriile M și N, conform Directivei 80/1269/CEE, modificată prin Directiva 1999/99/CE;

b) pentru autovehiculele cu 2 sau 3 roți, conform Directivei 95/1/CEE, modificată prin Directiva 2002/41/CE.”

22. La capitolul IV, subpunctul 1.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.3. Cilindreea motorului autovehiculelor care se înscrie în CIV este cea declarată de constructor în documentele prezentate în vederea omologării/acordării numărului de registru.”

23. La capitolul IV, subpunctul 1.5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.5. Caracteristicile și performanțele care nu sunt reglementate prin norme naționale, directive/regulamente CE/CEE ori regulamente CEE — ONU sau orice alte documente care nu sunt precizate de prezentele reglementări nu se verifică de RAR și se înscriu în documentele eliberate de RAR, inclusiv în CIV, în conformitate cu datele declarate de solicitantul omologării/acordării numărului de registru pe propria răspundere a acestuia. Orice consecințe de natură juridică, administrativă și/sau economică ce decurg din respectiva declarație vor fi suportate de solicitantul omologării de tip/acordării numărului de registru.”

24. La capitolul IV, după subpunctul 5.1.1 se introduc patru noi subpuncte, subpunctele 5.1.1.1 — 5.1.1.4, cu următorul cuprins:

„5.1.1.1. Nu se admite refuzarea acordării omologării naționale sau omologării CE de tip, după caz, pentru vehiculele din categoriile M, N și O care corespund cerințelor Directivei 76/756/CEE, modificată prin Directiva 2007/35/CE, valabile pentru circulația pe partea dreaptă.

5.1.1.2. Începând cu 10 iulie 2008, la omologarea națională sau la omologarea CE de tip, vehiculele din categoriile M, N și O trebuie să corespundă cerințelor Directivei 76/756/CEE, modificată prin Directiva 2007/35/CE, valabile pentru circulația pe partea dreaptă.

5.1.1.3. Începând cu 10 iulie 2011, la prima înmatriculare și la vânzare, vehiculele din categoriile M, N și O trebuie să corespundă cerințelor Directivei 76/756/CEE, modificată prin Directiva 2007/35/CE, valabile pentru circulația pe partea dreaptă.

5.1.1.4. Cerințele din Directiva 2007/35/CE referitoare la echiparea cu marcaje cu vizibilitate mare (marcaje reflectorizante pentru contur) se aplică, în condițiile prevăzute de Regulamentul CEE — ONU nr. 48, pentru:

a) autovehiculele din categoriile N₂ cu masa maximă tehnic admisibilă mai mare de 7,5 tone și N₃, cu excepția autoșasiurilor cu cabină, a autovehiculelor incomplete și a autotractoarelor; și
b) remorcile și semiremorcile din categoriile O₃ și O₄.”

25. La capitolul IV, după subpunctul 5.6 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 5.7 și 5.8, cu următorul cuprins:

„5.7. Farurile de viraj trebuie să respecte condițiile tehnice din Regulamentul nr. 119 CEE — ONU.

5.8. Sistemele adaptabile pentru iluminare frontală (AFS) pentru autovehiculele din categoriile M și N trebuie să respecte condițiile tehnice din Regulamentul nr. 123 CEE — ONU.”

26. La capitolul IV, după subpunctul 8.12.1 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 8.12.1.1 și 8.12.1.2, cu următorul cuprins:

„8.12.1.1. Începând cu 6 iulie 2008 se aplică prevederile Directivei 2007/34/CE de modificare a Directivei 70/157/CEE.

8.12.1.2. Începând de la 6 iulie 2008 și până la 6 iulie 2010, vehiculul ce urmează a fi omologat de tip trebuie supus încercării stabilite în anexa 10 la Regulamentul CEE — ONU nr. 51, numai în scopul monitorizării. Rezultatele încercării menționate anterior trebuie adăugate la documentele prevăzute în apendicele 1 și 2 din anexa I la Directiva 70/157/CEE, modificată prin Directiva 2007/34/CE, în conformitate cu anexa 9 la Regulamentul CEE — ONU nr. 51. RAR va trimite aceste documente informative Comisiei Europene. Aceste obligații nu aduc atingere cazurilor de extindere a omologărilor existente în conformitate cu Directiva 70/157/CEE. În cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior, un vehicul nu este considerat a fi de un tip nou dacă diferă numai din punct de vedere al

prevederilor prevăzute la pct. 2.2.1 și 2.2.2 din Regulamentul CEE — ONU nr. 51.”

27. La capitolul IV, subpunctul 8.15¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„8.15¹. La omologarea CE de tip a catalizatoarelor de schimb noi destinate a fi instalate pe autovehiculele cu 2 sau 3 roți, trebuie respectate condițiile tehnice referitoare la măsurile împotriva poluării atmosferice, la nivelul sonor admisibil și la protecția împotriva modificărilor neautorizate prevăzute în Directiva 2005/30/CE (astfel cum a fost rectificată și modificată prin Directiva 2006/120/CE) de modificare a Directivei 97/24/CE.

8.15¹.1. Începând cu 1 ianuarie 2009, este permisă vânzarea sau instalarea pe un autovehicul cu 2 sau 3 roți numai a catalizatoarelor de schimb noi care au fost omologate în conformitate cu cap. 5 din Directiva 97/24/CE, modificată prin Directiva 2005/30/CE (astfel cum a fost rectificată și modificată prin Directiva 2006/120/CE).”

28. La capitolul IV, după subpunctul 8.15¹ se introduce un nou subpunct, subpunctul 8.15², cu următorul cuprins:

„8.15². Catalizatoarele noi pentru autovehiculele cu 2 sau 3 roți trebuie să respecte prevederile prevăzute de cap. 5 din Directiva 97/24/CE, modificată prin Directiva 2005/30/CE (astfel cum a fost rectificată și modificată prin Directiva 2006/120/CE) și prin Directiva 2006/27/CE.”

29. La capitolul IV, după subpunctul 8.17 se introduc trei noi subpuncte, subpunctele 8.17¹ — 8.17³, cu următorul cuprins:

„8.17¹. Pentru dispozitivele de evacuare noi pentru autovehiculele din categoriile M și N, începând cu 6 iulie 2008 se aplică prevederile Directivei 2007/34/CE de modificare a Directivei 70/157/CEE.

8.17². Dispozitivele de evacuare noi pentru autovehiculele cu 2 sau 3 roți trebuie să respecte prevederile cap. 9 din Directiva 97/24/CE, modificată prin Directiva 2005/30/CE (astfel cum a fost rectificată și modificată prin Directiva 2006/120/CE) și Directiva 2006/27/CE. Omologările acordate anterior în conformitate cu prevederile cap. 9 din Directiva 97/24/CE rămân valabile în scopul vânzării și punerii în exploatare.

8.17³. Începând cu 3 ianuarie 2009 se aplică prevederile Regulamentului (CE) nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.”

30. La capitolul IV, după subpunctul 9.1.1 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 9.1.1.1 și 9.1.1.2, cu următorul cuprins:

„9.1.1.1. Începând cu 5 aprilie 2008, nu se admit refuzarea acordării omologării CE de tip și interzicerea înmatriculării sau vânzării unui tip de vehicul din categoria M₁ care respectă condițiile tehnice prevăzute în Directiva 74/483/CEE, modificată prin Directiva 2007/15/CE.

9.1.1.2. Începând cu 4 aprilie 2009, la omologarea CE de tip, autovehiculele din categoria M₁ trebuie să respecte condițiile tehnice privind proeminențele exterioare prevăzute în Directiva 74/483/CEE, modificată prin Directiva 2007/15/CE. Omologările acordate anterior rămân valabile în scopul primei înmatriculări a autovehiculelor din categoria M₁.”

31. La capitolul IV, subpunctul 9.1.2¹ se abrogă.

32. La capitolul IV, subpunctul 9.1.11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.1.11. Omologarea națională de tip se acordă pentru vehiculele din categoriile N și O cu masa totală maximă autorizată mai mare de 7,5 tone numai dacă acestea sunt echipate cu marcaje cu vizibilitate mare (marcaje reflectorizante

pentru contur), cu respectarea prevederilor Regulamentului nr. 48 CEE — ONU.

9.1.11.1. Prevederile subpct. 9.1.11 se aplică până la 10 iulie 2008, dată de la care se aplică prevederile privind echiparea cu marcaje cu vizibilitate mare (marcaje reflectorizante pentru contur) prevăzute în Directiva 2007/35/CE, în conformitate cu prevederile subpct. 5.1.1.2 — 5.1.1.4.”

33. La capitolul IV, după subpunctul 10.1.7.1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 10.1.7.2, cu următorul cuprins:

„10.1.7.2. Nu se admit refuzarea acordării omologării naționale sau omologării CE de tip, după caz, și interzicerea înmatriculării sau vânzării unui tip de vehicul din categoriile M, N și O echipat cu un sistem de încălzire cu GPL care respectă condițiile tehnice prevăzute de Directiva 2001/56/CE, modificată prin Directiva 2006/119/CE.

10.1.7.2.1. Începând cu 1 aprilie 2008, la omologarea națională sau omologarea CE de tip, după caz, a unui tip de vehicul din categoriile M, N și O echipat cu un sistem de încălzire cu GPL trebuie respectate condițiile tehnice prevăzute de Directiva 2001/56/CE, modificată prin Directiva 2006/119/CE. Omologările acordate anterior rămân valabile în scopul primei înmatriculări a vehiculelor din categoriile M, N și O.”

34. La capitolul IV, după subpunctul 10.7.5.1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 10.7.5.2, cu următorul cuprins:

„10.7.5.2. Nu se admit refuzarea acordării omologării CE de tip și interzicerea vânzării sau punerii în exploatare a unui tip de sistem de încălzire cu GPL pentru vehiculele din categoriile M, N și O, ca element component, care respectă condițiile tehnice prevăzute de Directiva 2001/56/CE, modificată prin Directiva 2006/119/CE.

10.7.5.2.1. Începând cu 1 aprilie 2008, la omologarea CE de tip a unui tip de sistem de încălzire cu GPL pentru vehiculele din categoriile M, N și O, ca element component, trebuie respectate condițiile tehnice prevăzute de Directiva 2001/56/CE, modificată prin Directiva 2006/119/CE. Omologările acordate anterior rămân valabile în scopul vânzării sau punerii în exploatare a sistemelor de încălzire cu GPL pentru vehiculele din categoriile M, N și O.”

35. La capitolul IV, subpunctul 12.3.1 se abrogă.

36. La capitolul IV, după subpunctul 12.7.1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 12.7.11, cu următorul cuprins:

„12.7.11. Roțile noi de schimb pentru vehiculele din categoriile M₁, M₁G, O₁ și O₂ trebuie să respecte condițiile tehnice din Regulamentul nr. 124 CEE — ONU.

12.7.11.1. Prevederile Regulamentului nr. 124 CEE — ONU nu se aplică roților de origine (de prim montaj), roților de schimb furnizate de producătorul vehiculului și „roților speciale”, așa cum sunt definite în Regulamentul nr. 124 CEE — ONU.

12.7.11.2. Prevederile Regulamentului nr. 124 CEE — ONU se aplică atât în ceea ce privește fabricarea roților de schimb, cât și în ceea ce privește instalarea lor.”

37. La capitolul IV, subpunctul 17.1.9².2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17.1.9².2. Începând cu 5 ianuarie 2008, nu se admit refuzarea acordării omologării naționale sau omologării CE de tip, după caz, și interzicerea înmatriculării și vânzării din motive privind emisiile ce provin de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor, dacă autovehiculele echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150 respectă prevederile Directivei 2006/40/CE.”

38. La capitolul IV, subpunctul 17.1.92.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17.1.92.3. Începând cu 21 iunie 2008, la omologarea națională sau omologarea CE de tip, după caz, autovehiculele echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, cu excepția cazului când pierderile anuale de gaze din sistem nu depășesc 40 g pentru un evaporator cu simplu efect sau 60 g pentru un evaporator cu dublu efect, trebuie să respecte prevederile Directivei 2006/40/CE.”

39. La capitolul IV, subpunctul 17.1.92.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17.1.92.4. Începând cu 21 iunie 2009, la prima înmatriculare și la vânzare, autovehiculele echipate cu un sistem de climatizare conceput pentru a utiliza gaze cu efect de seră cu fluor al căror potențial de încălzire globală este mai mare de 150, cu excepția cazului când pierderile anuale de gaze din sistem nu depășesc 40 g pentru un evaporator cu simplu efect sau 60 g pentru un evaporator cu dublu efect, trebuie să respecte prevederile Directivei 2006/40/CE.”

40. La capitolul IV, după subpunctul 17.1.92.11 se introduce un nou subpunct, subpunctul 17.1.92.12, cu următorul cuprins:

„17.1.92.12. Începând cu 5 ianuarie 2008, se aplică prevederile Regulamentului (CE) nr. 706/2007 de stabilire a dispozițiilor administrative pentru omologarea CE de tip a vehiculelor și a unui test armonizat pentru măsurarea scurgerilor provenite de la anumite sisteme de climatizare.”

41. La capitolul IV, subpunctul 17.3.2 se abrogă.

42. La capitolul IV, subpunctul 18.1.10 se abrogă.

43. La capitolul V, subpunctul 1.2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.2.1. RAR poate, în limitele precizate mai jos și pentru o perioadă limitată, să permită eliberarea CIV în vederea înmatriculării sau înregistrării pentru vehiculele conforme cu un tip de vehicul pentru care omologarea națională de tip a întregului vehicul nu mai este valabilă. Această dispoziție se aplică numai vehiculelor rutiere care la data expirării omologării naționale de tip a întregului vehicul se aflau pe teritoriul României.”

44. La capitolul V, subpunctul 1.2.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.2.3. Numărul maxim de vehicule complete, de bază, incomplete sau completate, pentru care se poate aplica exceptarea respectivă, este:

1.2.3.1. pentru vehiculele din categoriile M, N și O (cu excepția autovehiculelor din categoria M₁), numărul maxim de vehicule de un tip sau mai multe tipuri nu trebuie să depășească

30% din numărul de vehicule de toate tipurile respective cărora li s-a eliberat CIV în vederea înmatriculării în cursul anului precedent. Dacă acest procent de 30% reprezintă mai puțin de 100 de vehicule, se poate autoriza eliberarea CIV pentru maximum 100 de vehicule;

1.2.3.2. pentru vehiculele din categoria L, numărul maxim de vehicule de un tip sau mai multe tipuri nu trebuie să depășească 10% din numărul de vehicule de toate tipurile respective cărora li s-a eliberat CIV în vederea înmatriculării sau înregistrării în cursul anului precedent. Dacă acest procent de 10% reprezintă mai puțin de 100 de vehicule, se poate autoriza eliberarea CIV pentru maximum 100 de vehicule;

1.2.3.3. pentru vehiculele din categoria T, numărul maxim de vehicule de un tip sau mai multe tipuri nu trebuie să depășească 10% din numărul vehiculelor din toate tipurile respective cărora li s-a eliberat CIV în vederea înmatriculării sau înregistrării în cursul ultimilor 2 ani precedenți, fără ca acest număr să fie mai mic de 20.”

45. La capitolul V, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. În limitele numerice prevăzute la subpct. 1.2.3, Ministerul Transporturilor poate acorda excepții de la unele prevederi ale prezentelor reglementări, cu condiția impunerii unor dispoziții adecvate, astfel încât să nu fie afectate în mod semnificativ siguranța rutieră și protecția mediului.”

46. La capitolul VI, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. În conformitate cu legislația națională privind circulația pe drumurile publice din România, autovehiculele trebuie să fie dotate la punerea în circulație cu:

— trusă medicală, care să respecte prevederile legale în vigoare;

— două triunghiuri reflectorizante, omologate în conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 27 CEE—ONU;

— stingător de incendiu, care să respecte prevederile legale în vigoare.

Aceste dotări vor fi amplasate în autovehicul într-un spațiu în care să nu prezinte risc de rănire pentru conducătorul autovehiculului sau pentru pasageri în caz de impact ori frânare bruscă (de exemplu: spațiul destinat bagajelor, spații prevăzute cu sistem de închidere din interiorul sau exteriorul cabinei, spații special amenajate etc.).”

47. La capitolul VI, punctul 3 se abrogă.

48. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea A tabelul A1, pozițiile: 1 „Nivel zgomot”, 1 „Amortizoare zgomot de înlocuire”, 16, 20, 36, 52 „Autobuze (mai mult de 22 persoane)” și 61 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Nivel zgomot	70/157	1999/101 2007/34	X	X	X	X	X	X	X					51
1. Amortizoare zgomot de schimb	70/157	1999/101 2007/34	X	X	X	X	X	X	X					59
16. Proeminențe exterioare	74/483	87/354 2007/15	X											26
20. Instalarea echipamentelor de iluminare și semnalizare luminoasă	76/756	97/28 2007/35	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	48
36. Sisteme de încălzire	2001/56	2004/78 2006/119	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	122
52. Autobuze	2001/85	—		X	X									107
61. Sisteme de climatizare	2006/40	R 706/2007	X				X							—”

49. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea A tabelul A1, pozițiile 52 „Autobuze (cel mult 22 de persoane)” și 52 „Autobuze cu etaj” se abrogă.

50. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea A tabelul A2, poziția „Determinarea vitezei maxime” se abrogă.

51. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea A tabelul A2 se introduc două poziții noi, cu următorul cuprins:

„Sisteme adaptabile pentru iluminare frontală (AFS)	123
Roți de schimb	124”

52. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea B tabelul B4, poziția „Măsurarea puterii nete, a momentului net și a consumului specific” se abrogă.

53. La anexa nr. 2 la reglementări, la secțiunea C tabelul C1, poziția 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„28. Măsură împotriva poluării atmosferice	97/24, cap. 5	2003/77 2005/30 2006/27 2006/72 2006/120	—”
--	------------------	--	----

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind armonizarea serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) din România cu cele din Comunitatea Europeană

În temeiul prevederilor art. 12 lit. b) și j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Obiectiv

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește cadrul pentru implementarea și utilizarea serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) din România, pentru a sprijini transportul pe căile navigabile interioare, crescând siguranța, eficiența și protecția mediului înconjurător și facilitând interfața cu celelalte moduri de transport.

(2) RIS din România se organizează ca un sistem deschis, armonizat și interoperabil cu sisteme similare de pe căile navigabile interioare ale Comunității Europene, și este implementat și dezvoltat ulterior în conformitate cu cerințele tehnice, specificațiile și condițiile stabilite de Comisia Europeană.

Domeniul de aplicare

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică în scopul implementării și operării RIS pe următoarele căi navigabile ale României: fluviul Dunărea de la km 1.075 până la Marea Neagră pe brațul Sulina, brațele navigabile ale Dunării, Borcea, Bala, Măcin, Vâlcu, Caleia, brațul Chilia și brațul Sfântul Gheorghe, Canalul Dunăre — Marea Neagră (64,410 km lungime) și Canalul Poarta Albă — Midia Năvodari (29,410 km lungime), incluzând porturile de pe acestea.

Definiții

Art. 3. — În înțelesul prezentului ordin, următorii termeni se definesc astfel:

a) *administrații portuare și/sau de căi navigabile interioare* — persoanele juridice abilitate să asigure funcționalitatea porturilor, respectiv condițiile minime de navigație;

b) *aplicații RIS* — operațiunile de furnizare a serviciilor de informații despre căile navigabile interioare prin sisteme destinate acestui scop;

c) *autoritate competentă* — Ministerul Transporturilor, organ de specialitate al administrației publice centrale și autoritate de stat în domeniul transporturilor navale, responsabil cu implementarea RIS, denumit în continuare *minister*;

d) *autoritate RIS* — autoritatea cu responsabilități privind managementul, operarea și coordonarea RIS, interacțiunea cu navele, siguranța traficului și eficacitatea serviciilor;

(i) Autoritatea Navală Română — organul tehnic de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor, denumit în continuare *ANR*, căruia îi revin prin prezentul ordin responsabilități RIS pe căile navigabile interioare ale României, specificate în prezentul ordin, cu excepția Canalului Dunăre — Marea Neagră și a Canalului Poarta Albă — Midia Năvodari;

(ii) Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța — persoană juridică sub autoritatea Ministerului Transporturilor, denumită în continuare *ACN*, căreia îi revin prin prezentul ordin responsabilități RIS pe Canalul Dunăre — Marea Neagră și Canalul Poarta Albă — Midia Năvodari;

e) *centru RIS* — locul unde serviciile sunt procesate de operatori;

f) *filială RIS* — locația de unde sunt obținute informațiile tactice și strategice de trafic locale;

g) *informații despre șenalele navigabile* — sistemul de informații într-un singur sens: de la uscat la navă sau de la uscat la birou, cuprinzând informații geografice, hidrologice și administrative privind șenalele navigabile;

h) *informații strategice despre trafic* — informațiile care influențează deciziile pe termen mediu și lung ale utilizatorilor RIS;

i) *informații tactice despre trafic* — informațiile care influențează deciziile imediate de navigație în situația respectivă de trafic și în configurația geografică a zonei învecinate;

j) *interoperabilitate* — armonizarea serviciilor, a conținutului și formatului datelor și a frecvențelor, astfel încât utilizatorii RIS să aibă acces la aceleași servicii și informații la un nivel european;

k) *organism notificat* — laboratorul de încercări, organismul de certificare sau de inspecție, persoană juridică cu sediul în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, care a fost desemnat și notificat de către o autoritate competentă ori, respectiv, de către un alt stat membru pentru a realiza evaluarea conformității într-un domeniu reglementat și care este cuprins

În lista organismelor notificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

l) *servicii de informații pe căile navigabile interioare (RIS)* — serviciile de informații armonizate pentru sprijinirea managementului traficului și transportului pe căile navigabile interioare, incluzând, pe cât posibil tehnic, interfețe cu alte moduri de transport, denumite în continuare *RIS*. *RIS* nu au legătură cu activitățile comerciale interne între una sau mai multe companii implicate, dar sunt deschise pentru interfața cu activitățile comerciale. *RIS* includ servicii precum informații despre căile navigabile interioare, trafic, managementul traficului, suport pentru reducerea urmărilor calamităților, informații pentru managementul transportului, statistici, servicii vamale, tarife de navigație pe căile navigabile interioare și tarife portuare;

m) *utilizatori RIS* — toate grupurile de utilizatori, incluzând conducătorii de nave, operatorii *RIS*, operatorii de ecluze și/sau poduri, administrațiile portuare și/sau de căi navigabile interioare, organe ale administrației publice al căror obiect de activitate are legătură cu căile navigabile și porturile, operatorii portuari și ai terminalelor, operatorii din centrele de intervenție în caz de urgență și calamități, armatorii sau proprietarii de nave, companiile de expediție și brokeraj.

Implementarea RIS

Art. 4. — (1) Ministerul trebuie să ia măsurile necesare pentru implementarea *RIS* pe căile navigabile interioare, incluzând porturile situate pe acestea, prevăzute la art. 2.

(2) Ministerul, prin intermediul autorităților portuare și al administrațiilor portuare și/sau de căi navigabile interioare, trebuie să dezvolte *RIS* în conformitate cu prevederile Regulamentului 414/2007/CE privind liniile directe tehnice pentru planificarea, punerea în aplicare și utilizarea operațională a serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (*RIS*), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 105/1 din 23 aprilie 2007, astfel încât aplicarea acestuia să fie eficientă, extensibilă și interoperabilă pentru a permite interacțiunea cu alte aplicații *RIS* și, dacă este posibil, cu sistemele pentru alte moduri de transport. *RIS* trebuie, de asemenea, să realizeze interfețe cu sistemele de management al transportului și cu activitățile comerciale.

(3) Pentru implementarea *RIS*:

a) autoritățile *RIS* trebuie să furnizeze utilizatorilor *RIS* toate datele relevante privind navigația și planificarea voajelor pe căile navigabile interioare. Aceste date trebuie furnizate cel puțin într-un format electronic accesibil;

b) Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, denumită în continuare *AFDJ*, trebuie să asigure în mod continuu, pentru toate căile navigabile interioare prevăzute la art. 2, hărți electronice de navigație, care vor fi actualizate periodic și furnizate autorităților *RIS* și utilizatorilor *RIS*. Numai aceste hărți sunt recunoscute de către minister în ceea ce privește derularea în condiții de siguranță a navigației;

c) administrațiile portuare și/sau de căi navigabile interioare vor pune la dispoziția centrelor *RIS* date privind siguranța navigației și condițiile de navigație, date generale privind infrastructura portuară, precum și date privind traficul portuar;

d) autoritățile *RIS* vor primi în format electronic rapoarte de la nave conținând datele cerute, atât timp cât raportarea de către nave este cerută de reglementările naționale sau internaționale. În cazul transportului transfrontalier, aceste informații trebuie transmise autorităților competente ale statului vecin și orice astfel de transmitere trebuie să fie complet realizată înainte de ajungerea navei la frontieră;

e) autoritățile *RIS* trebuie să transmită avizele către navigatori, incluzând nivelul apei (pescajul maxim admis), și rapoartele despre gheață pentru căile navigabile interioare, ca mesaje standardizate, codificate și descărcabile. Mesajele standardizate trebuie să conțină cel puțin informațiile necesare pentru navigația în siguranță. Avizele către navigatori trebuie furnizate cel puțin în format electronic.

(4) Ministerul va urmări ca autoritățile *RIS*, *AFDJ* și administrațiile portuare și/sau de căi navigabile interioare să implementeze *RIS* cu respectarea cel puțin a prevederilor cuprinse în anexele nr. 1 și 2.

(5) Pentru implementarea *RIS* au fost stabilite centre *RIS* și filiale *RIS* în jurisdicția acestora, prevăzute în anexa nr. 3.

(6) Pentru folosirea sistemului de identificare automată (*AIS*), trebuie aplicat Acordul regional privind serviciile de radiotelefonie pentru căile navigabile interioare, încheiat la Basel la 6 aprilie 2000, în cadrul regulilor radio ale Uniunii Internaționale de Telecomunicații (*ITU*), semnat de România la 6 aprilie 2000.

(7) Ministerul, în cooperare cu Comunitatea Europeană, trebuie să încurajeze conducătorii de nave fluviale, operatorii portuari, agenții sau armatorii/prorietarii navelor care navighează pe căile navigabile interioare naționale și companiile de expediție și brokeraj sau proprietarii mărfurilor transportate la bordul acestor nave să utilizeze *RIS*.

Specificații și linii directe tehnice

Art. 5. — Pentru implementarea și folosirea operațională a *RIS*, autoritățile *RIS*, *AFDJ* și administrațiile portuare și/sau de căi navigabile interioare trebuie să respecte:

a) Regulamentul 415/2007/CE privind specificațiile tehnice pentru sistemele de urmărire și monitorizare a navelor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 105/35 din 23 aprilie 2007;

b) Regulamentul 416/2007/CE privind specificațiile tehnice pentru avizele către navigatori, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 105/88 din 23 aprilie 2007;

c) regulamentele ce vor fi elaborate de Comisia Europeană privind specificațiile tehnice pentru sistemul de informații și afișare a hărților electronice pentru navigația pe căile navigabile interioare (*ECDIS*), precum și specificațiile tehnice pentru raportarea electronică de către nave.

Poziționarea prin satelit

Art. 6. — În cazul aplicațiilor *RIS* pentru care este cerută poziționarea exactă, este recomandată folosirea tehnologiei de poziționare prin satelit.

Aprobarea de tip pentru echipamentul RIS

Art. 7. — (1) În situația în care este necesar pentru siguranța navigației și este cerut de către specificațiile tehnice relevante, terminalele *RIS*, echipamentul de rețea și aplicațiile software vor avea aprobarea de tip pentru conformitatea cu respectivele specificații înainte de darea în folosință pe căile navigabile interioare.

(2) Ministerul trebuie să notifice Comisiei Europene organismele naționale responsabile cu aprobarea de tip, pentru a fi comunicate și celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

(3) Ministerul trebuie să recunoască aprobările de tip emise de organismele naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, comunicate de către Comisia Europeană.

Notificarea Comisiei Europene

Art. 8. — La intrarea în vigoare a prezentului ordin, ministerul trebuie să notifice Comisiei Europene autoritățile RIS, precum și celelalte instituții responsabile cu aplicațiile RIS și cu schimbul internațional de date.

Reguli privind confidențialitatea, siguranța și reutilizarea informațiilor

Art. 9. — (1) Autoritățile RIS trebuie să se asigure că procesarea datelor personale necesare pentru operarea RIS este realizată în acord cu regulile comunitare referitoare la protejarea libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanelor, incluzând Directiva 95/46/CE¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor în legătură cu procesarea datelor personale și a liberei circulații a acestor date și Directiva 2002/58/CE²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind procesarea datelor personale și protecția confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice.

(2) Autoritățile RIS trebuie să implementeze și să mențină măsuri de securitate pentru protejarea mesajelor RIS și înregistrarea necorespunzătoare sau neconformă, inclusiv accesul neautorizat, distrugerea sau pierderea.

(3) Autoritățile RIS trebuie să aplice prevederile Directivei 2003/98/CE³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din

17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public.

Transpunere

Art. 10. — Atunci când este necesar, ministerul va colabora cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene pentru implementarea Directivei 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind armonizarea serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) din Comunitatea Europeană.

Art. 11. — Ministerul Transporturilor, Autoritatea Navală Română, Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța, Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați și administrațiile portuare și/sau de căi navigabile vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 12. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — Prezentul ordin transpune prevederile Directivei 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind armonizarea serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) din Comunitatea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 255 din 30 septembrie 2005, p. 152—159.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 19 octombrie 2007.
Nr. 1.057.

ANEXA Nr. 1

MINIMUM DE DATE**pe care autoritățile RIS trebuie să le furnizeze utilizatorilor RIS**

Astfel cum este prevăzut în art. 4 alin. (3) lit. a) din ordin, autoritățile RIS trebuie să furnizeze utilizatorilor RIS, în special, următoarele date:

- a) axa șenalului navigabil, cu indicarea kilometrului;
- b) restricții pentru nave și convoaie privitoare la lungime, lățime, pescaj și pescaj aerian;

c) timpii de operare ai structurilor restrictive, în special ai ecluzelor și podurilor;

d) amplasarea porturilor și a locurilor de transbordare;

e) poziția de referință pentru măsurătorile nivelului apei relevant pentru navigație.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE MINIME PRIVIND RIS**1. Liniile directe RIS**

Liniile directe RIS prevăzute în Regulamentul 414/2007/CE privind liniile directe tehnice pentru planificarea, punerea în aplicare și utilizarea operațională a serviciilor de informații pe căile navigabile interioare (RIS) au la bază următoarele principii:

- a) indicarea cerințelor tehnice privind planificarea, implementarea și utilizarea operațională a serviciilor și sistemelor conexe;
- b) structura și organizarea RIS; și

c) recomandările pentru nave în vederea participării la RIS, pentru servicii individuale și pentru dezvoltarea etapizată a RIS.

2. ECDIS pe căile navigabile interioare

Specificațiile tehnice, stabilite conform art. 5 din ordin, pentru sistemul de informații și afișare a hărților electronice (ECDIS pe căile navigabile interioare) trebuie să respecte următoarele principii:

- a) compatibilitatea cu ECDIS maritim pentru a facilita traficul navelor pe căile navigabile interioare în zonele de trafic mixt ale estuarelor și traficul maritim-fluvial;

¹⁾ Directiva 95/46/CE, publicată în JO L 281, 23.11.1995, p. 31, așa cum a fost amendată de Regulamentul (CE) nr. 1882—2003 (publicat în JO L 284, 31.10.2003, p. 1), a fost transpusă prin Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 12 decembrie 2001.

²⁾ Directiva 2002/58/CE, publicată în JO L 201, 31.07.2002, p. 37, a fost transpusă prin Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 25 decembrie 2004.

³⁾ Directiva 2003/98/CE, publicată în JO L 345, 31.12.2003, p. 90, a fost transpusă prin Legea nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007.

b) cerințele minime stabilite privind echipamentul ECDIS pe căile navigabile interioare, precum și conținutul minim al hărților electronice de navigație în legătură cu siguranța navigației, în special:

1. un nivel înalt de siguranță și disponibilitate a echipamentului ECDIS pe căile navigabile interioare;

2. robustețea echipamentului ECDIS pe căile navigabile interioare pentru a rezista la condițiile de mediu tipice predominante la bordul unei nave fără nicio degradare a calității sau a siguranței;

3. includerea în hărțile electronice de navigație a tuturor reperelor definite geografic (de exemplu, limitele șenalului navigabil, construcțiile de pe linia uscatului, balizele) care sunt necesare pentru siguranța navigației;

4. monitorizarea hărții electronice cu imagine radar extinsă, atunci când este folosită pentru conducerea navei;

c) integrarea informațiilor despre adâncimea șenalului navigabil în harta electronică de navigație și afișarea unui nivel al apei predeterminat sau predefinit;

d) integrarea unor informații suplimentare (de exemplu, a celor care provin de la alte surse decât de la autoritățile competente) în harta electronică de navigație și afișarea în ECDIS pe căile navigabile interioare fără a se afecta informațiile care sunt necesare pentru navigația în siguranță;

e) disponibilitatea hărților electronice de navigație pentru utilizatorii RIS;

f) disponibilitatea datelor necesare întocmirii hărților electronice de navigație pentru toți realizatorii de aplicații, dacă este cazul contra unei taxe rezonabile legate de cost.

3. Raportări electronice transmise de nave

Raportările electronice transmise de nave în cazul navigației pe căile navigabile interioare, conform art. 5 din ordin, trebuie să respecte următoarele principii:

a) să includă facilitarea schimbului electronic de date dintre autoritățile competente ale statelor membre, dintre participanții la navigația pe căile navigabile interioare și maritimă, precum și la transportul multimodal, în care este implicată navigația interioară;

b) folosirea mesajelor standardizate de notificare navă—autoritate, autoritate—navă și autoritate—autoritate pentru compatibilitatea cu navigația maritimă;

c) folosirea listelor și clasificărilor de coduri acceptate internațional, eventual completate pentru nevoile navigației pe căile navigabile interioare;

d) folosirea unui număr unic de identificare a navelor europene.

4. Avize către navigatori

Avizele către navigatori în conformitate cu art. 5 din ordin, în special cele referitoare la informațiile privind șenalul navigabil, traficul și managementul acestuia, precum și planificarea voiajului, au la bază următoarele principii:

a) o structură standardizată a datelor care folosește module de texte predefinite și codificate într-o mare măsură, pentru a permite traducerea automată în alte limbi a conținutului și pentru a facilita includerea avizelor către navigatori în sistemele de planificare a voiajelor;

b) compatibilitatea structurii standardizate de date cu structura de date ECDIS pe căile navigabile interioare pentru a facilita includerea avizelor către navigatori în ECDIS pe căile navigabile interioare.

5. Sistemele de urmărire și monitorizare a navei

Specificațiile tehnice pentru sistemele de urmărire și monitorizare a navei, în conformitate cu art. 5 din ordin, au la bază următoarele principii:

a) precizarea cerințelor privind sistemele și mesajele standard, precum și procedurile care să permită furnizarea lor în mod automat;

b) diferența dintre sistemele corespunzătoare cerințelor privind informațiile tactice referitoare la trafic și sistemele corespunzătoare cerințelor privind informațiile strategice referitoare la trafic atât cu privire la precizia poziționării, cât și la rata de actualizare cerută;

c) descrierea sistemelor tehnice corespunzătoare de urmărire și monitorizare a navei, cum ar fi AIS pe căile navigabile interioare (sistemul de identificare automată pe căile navigabile interioare);

d) compatibilitatea formatului de date cu sistemul maritim AIS.

ANEXA Nr. 3

CENTRELE RIS DIN ROMÂNIA ȘI FILIALELE RIS

I. Centre RIS aflate în subordinea Autorității Navale Române:

A. Centrul RIS **Drobeta-Turnu Severin**, cu următoarele filiale RIS:

1. Moldova Veche
2. Orșova
3. Gruia
4. Calafat
5. Bechet

B. Centrul RIS **Giurgiu**, cu următoarele filiale RIS:

1. Corabia
2. Turnu Măgurele
3. Zimnicea
4. Oltenița

C. Centrul RIS **Galați**, cu următoarele filiale RIS:

1. Călărași
2. Fetești

3. Cernavodă

4. Hârșova

5. Brăila

6. Măcin

7. Agigea — port Constanța

D. Centrul RIS **Tulcea**, cu următoarele filiale RIS:

1. Isaccea

2. Mahmudia

3. Sulina

II. Centre RIS aflate în subordinea Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A. Constanța:

1. Ecluza Agigea

2. Basarabi

3. Medgidia

4. Ovidiu

5. Ecluza Cernavodă.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**pentru aprobarea Normelor metodologice privind activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora**

Având în vedere prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier și amendare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 și Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.135/98 și abrogare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 sau operațiuni de transport rutier care fac obiectul Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv la anexele acestuia, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, la care România a aderat prin Legea nr. 101/1994, Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a regulamentelor (CEE) nr. 3.820/85 și (CEE) nr. 3.821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (2) lit. b) și f), ale art. 5 alin. (3) lit. e) și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin transpune prevederile art. 4 alin. (1)—(5), art. 5, art. 6 alin. (1)—(5), art. 9 alin. (1) și (2), art. 11 alin. (2) și (4) și ale anexelor nr. I, II și III la Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 și a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 privind legislația

socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial L nr. 102 din 11 aprilie 2006, p. 35—44.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.061/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind activitatea de control al respectării perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto care efectuează transporturi rutiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 21 ianuarie 2004.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 19 octombrie 2007.
Nr. 1.058.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**privind activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Dispozițiile prezentelor norme metodologice se aplică pentru controlul respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora, denumite *tahografe* sau *tahografe digitale*, care efectuează operațiuni de

transport rutier cu autovehicule care au masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone sau capacitate de peste 9 locuri pe scaune, inclusiv locul conducătorului auto.

(2) Activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora are ca obiectiv prioritar verificarea condițiilor de muncă ale acestora, precum și creșterea siguranței rutiere și respectarea

principiilor concurenței loiale între întreprinderi/operatorii de transport rutier.

CAPITOLUL II

Activitatea de control al respectării perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și al utilizării aparatelor de înregistrare a activității acestora

Art. 2. — (1) Controlul respectării prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier și amendare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 și Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.135/98 și abrogare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85, ale Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (AETR), denumit în continuare *Acordul AETR*, și ale Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora se va desfășura atât în trafic, cât și la sediile întreprinderilor și operatorilor de transport rutier.

(2) Controlul în trafic se efectuează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și/sau de către polițiști rutieri, potrivit competențelor legale.

(3) Controlul la sediile întreprinderilor și operatorilor de transport rutier se efectuează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și/sau de către personalul cu atribuții de control din cadrul Inspecției Muncii — I.M., Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, potrivit competențelor legale.

(4) La controalele efectuate în trafic, privind respectarea perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, va putea participa și personalul specializat, cu atribuții de inspecție și control al Regiei Autonome „Registrul Auto Roman”, care va verifica starea tehnică și funcționarea tahografulor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(5) În cursul exercitării atribuțiilor, personalul cu atribuții de control are dreptul:

a) să pătrundă în orice vehicul care face obiectul prezentei ordonanțe și să inspecteze orice parte a vehiculului și a tahografului, putând să verifice, să rețină și/sau să copieze orice document ori înregistrare relevantă pentru activitatea de control;

b) să solicite conducătorului auto sau întreprinderii/operatorului de transport rutier să prezinte de îndată vehiculul spre a fi inspectat într-o locație dotată corespunzător pentru evaluări tehnice amănunțite, dacă există indicii privind intervenții neautorizate asupra tahografului sau privind existența unor mijloace ilegale de manipulare a tahografului care nu pot fi verificate corespunzător în trafic;

c) să pătrundă, în vederea efectuării controlului și în timpul programului normal de lucru, în orice spațiu în care își desfășoară activitatea întreprinderea/operatorul de transport rutier, unde pot exista informații relevante pentru activitatea de

control al respectării regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto.

Art. 3. — Coordonatorul național al activităților de control cu privire la respectarea prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Acordului AETR și ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 este Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., denumită în continuare *Coordonator național*.

Art. 4. — Coordonatorul național are următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea de control, astfel încât:

(i) să fie verificat anual cel puțin 1% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto care fac obiectul prezentei ordonanțe. Începând cu 1 ianuarie 2008, vor fi verificate anual cel puțin 2% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto, iar începând cu 1 ianuarie 2010, vor fi verificate anual cel puțin 3% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto;

(ii) să fie verificate în trafic cel puțin 15% din totalul zilelor de lucru ale conducătorilor auto verificate anual și cel puțin 25% din numărul acestora să fie verificate la sediile întreprinderilor de transport rutier. Începând cu 1 ianuarie 2008, cel puțin 30% din totalul zilelor de lucru ale conducătorilor auto verificate anual vor fi verificate în trafic și cel puțin 50% din numărul acestora vor fi verificate la sediul întreprinderilor de transport rutier;

b) colaborează cu organismele similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene în vederea organizării unor activități comune de control;

c) transmite la fiecare 2 ani Comisiei Europene raportări statistice cu privire la activitatea de control, conform prevederilor art. 17 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 și ale Deciziei Comisiei nr. 93/173/CEE;

d) colaborează cu organismele similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene în vederea depistării și sancționării unor eventuale încălcări ale prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 și/sau Acordului AETR, acolo unde există indicii în acest sens;

e) transmite informațiile prevăzute la art. 22 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 și, respectiv, la art. 19 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 organismelor similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, la fiecare 6 luni și ori de câte ori sunt solicitate astfel de informații cu privire la anumite cazuri particulare.

Art. 5. — (1) Controalele efectuate în trafic se vor desfășura în locuri și ore diferite, acoperind o suprafață extinsă a rețelei de drumuri, astfel încât să fie dificilă evitarea punctelor de control.

(2) Controalele vor fi efectuate fără discriminare. Personalul cu atribuții de control al Coordonatorului național și/sau polițiștii rutieri nu vor face discriminări pe baza niciunui motiv, cum ar fi:

a) țara în care a fost înmatriculat vehiculul;

- b) țara de reședință a conducătorului auto;
- c) țara în care își are sediul întreprinderea;
- d) punctul de plecare și punctul de sosire ale călătoriei;
- e) tipul tahografului: analogic sau digital.

Art. 6. — La controalele în trafic se vor verifica, în general, următoarele:

a) respectarea perioadelor de conducere zilnică și săptămânală, a pauzelor și perioadelor de repaus zilnic și săptămânal;

b) foile de înregistrare pentru zilele precedente, care trebuie deținute la bordul vehiculului în conformitate cu art. 15 alin. (7) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85;

c) datele înregistrate pentru aceeași perioadă pe cardul conducătorului auto și/sau în memoria aparatului de înregistrare, în conformitate cu anexa II la Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului și/sau pe foile imprimate;

d) cazurile de depășire a vitezei permise a vehiculului pentru perioada menționată în art. 15 alin. (7) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, definite ca perioade de peste un minut în care viteza vehiculului este mai mare de 90 km/h, pentru vehiculele din categoria N3, sau de 100 km/h, pentru vehiculele din categoria M3, categoriile N3 și M3 fiind definite în anexa II partea A la Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora;

e) funcționarea corectă a aparatului de înregistrare, respectiv identificarea unui posibil abuz asupra aparaturii și/sau a cardului conducătorului auto și/sau a foilor de înregistrare ori, dacă este cazul, prezența documentelor prevăzute la art. 15 alin. (7) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.820/85.

Art. 7. — (1) Conducătorul auto care conduce un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I la Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 trebuie să prezinte, la cererea personalului cu atribuții de control, următoarele:

a) foile de înregistrare din săptămâna în curs și cele pe care le-a utilizat pe parcursul celor 15 zile precedente;

b) cardul conducătorului auto, în cazul în care este titularul unui asemenea card;

c) orice informație introdusă manual și orice imprimat scos în timpul săptămânii în curs și în timpul celor 15 zile precedente, în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

d) formularul pentru atestarea activităților în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 sau Acordul AETR, după caz.

(2) Conducătorul auto care conduce un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I B la Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 trebuie să prezinte, la cererea personalului cu atribuții de control:

a) cardul conducătorului auto al cărui titular este;

b) orice informație introdusă manual și orice imprimat scos în timpul săptămânii în curs și în timpul celor 15 zile precedente, în conformitate cu prezentele norme metodologice și cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

c) foile de înregistrare corespunzătoare perioadei prevăzute la lit. b), în cazul în care acesta ar fi condus, pe parcursul acestei perioade, un vehicul echipat cu un aparat de înregistrare în conformitate cu anexa I la Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85;

d) formular pentru atestarea activităților în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 sau Acordul AETR, după caz.

Art. 8. — Pentru efectuarea verificărilor în trafic personalul cu atribuții de control va dispune de echipamente pentru descărcarea datelor din unitatea montată pe vehicul și de pe cardul conducătorului auto, de citirea datelor, analizarea datelor și/sau transmiterea rezultatelor către o bază de date spre analiză, precum și de echipamente pentru verificarea diagramelor-tahograf.

Art. 9. — (1) Constatarea nerespectării prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 în trafic se va evidenția și se va consemna de către personalul cu atribuții de control al Autorității Rutiere Române — A.R.R. într-un formular-tip, înseriat și numerotat, denumit „Formular de control în trafic”. Modelul acestuia este prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(2) Formularul de control în trafic va fi compus din două exemplare autocopiante, dintre care un exemplar se înmânează sub semnătură conducătorului auto.

(3) În cazul în care acesta refuză să îl semneze sau să îl preia, agentul constatator va face această mențiune la rubrica „Semnătura conducătorului auto”.

Art. 10. — (1) Verificările efectuate la sediile întreprinderilor/operatorilor de transport rutier vor viza, în plus față de aspectele prevăzute la art. 6, următoarele:

a) respectarea perioadelor săptămânale de repaus și, respectiv, a perioadelor de conducere a vehiculului dintre aceste perioade de odihnă;

b) respectarea limitării la două săptămâni a duratei de conducere a vehiculului;

c) foile de înregistrare, datele și imprimările provenind de la unitatea montată pe vehicul și de pe cardul conducătorului auto.

(2) Verificările vor fi efectuate în prezența persoanei desemnate să conducă permanent și efectiv activitatea de transport rutier, care va pune la dispoziția personalului de control toate înregistrările solicitate.

(3) La prelevarea înregistrărilor se completează un proces-verbal de prelevare, al cărui model este prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, care va fi înregistrat la întreprinderea/operatorul de transport rutier, în care se vor înscrie în coloana 1 numele conducătorilor auto în cazul prelevării de diagrame și/sau date din cardurile conducătorilor auto ori numărul de înmatriculare al vehiculului în cazul prelevării de date copiate din memoria tahografelor digitale. În coloana 2 se vor înscrie perioadele de timp pentru care s-au prelevat înregistrările.

(4) În cazul prelevării de diagrame-tahograf, se va verifica continuitatea dintre diagrame prin citirea kilometrului înscrisi de conducătorul auto în zona centrală a diagramei completate, dacă este cazul, cu verificarea continuității la înregistrările

distanței parcurse. Din aceste verificări se determină lipsa înregistrărilor.

(5) Pentru fiecare conducător auto supus verificărilor se vor preleva înregistrări care să acopere minimum 28 de zile, astfel încât să se poată verifica și respectarea condițiilor referitoare la perioadele săptămânale de conducere și de odihnă, cele referitoare la timpul total de conducere pentru două săptămâni consecutive, precum și recuperarea timpului de odihnă săptămânală.

(6) Dacă la prelevare se constată lipsa unor înregistrări sau nerespectarea obligației de a descărca periodic datele din cardurile de conducător auto sau din memoria tahografelor digitale, aceste fapte se vor consemna în rubrica „Mențiuni” a procesului-verbal de prelevare.

(7) Analiza înregistrărilor prelevate de la sediul operatorilor de transport rutier se face la sediul agențiilor teritoriale ale ARR/Inspectoratului rutier prin utilizarea echipamentelor specifice aflate în dotare.

(8) Controlul documentelor și datelor furnizate de către întreprinderi la cererea personalului cu atribuții de control al agențiilor teritoriale ale ARR/Inspectoratului rutier se consideră ca fiind control efectuat la sediile întreprinderilor/operatorilor de transport rutier.

(9) Verificările efectuate la sediul operatorilor de transport rutier privind respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 37/2007 se vor evidenția în formularul-tip „Fișa de contravenții”, care, după completare, se va comunica întreprinderii/operatorului de transport rutier. Modelul fișei de contravenții este prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice.

Art. 11. — (1) Controalele la sediile întreprinderilor/operatorilor de transport rutier se vor organiza și atunci când cu ocazia controalelor efectuate în trafic s-au constatat încălcări grave ale regulamentelor (CEE) nr. 3.820/85 și (CEE) nr. 3.821/85.

(2) Personalul cu atribuții de control va ține seama de toate informațiile furnizate de organismul de legătură desemnat al unui alt stat membru, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului, referitoare la întreprinderea/operatorul de transport rutier respectiv, în timpul controalelor efectuate.

Art. 12. — (1) Coordonatorul național va întreprinde, de cel puțin 6 ori pe an, controale concertate în trafic — controale efectuate în același timp de către autoritățile de control a două sau mai multe state membre, fiecare acționând pe propriul teritoriu —, având ca tematică domeniul de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 și a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85.

(2) Coordonatorul național va participa împreună cu organismele echivalente din statele membre ale Uniunii Europene la organizarea unor programe de formare privind cele mai bune practici în domeniul de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 și a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 cel puțin o dată pe an și va facilita schimbul de informații și experiență la nivelul angajaților din cadrul

organismelor echivalente ale celorlalte state membre cel puțin o dată pe an.

Art. 13. — Coordonatorul național va elabora proceduri proprii de control pentru îndeplinirea prevederilor prezentului ordin.

Art. 14. — (1) Pentru verificarea respectării perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto care efectuează transporturi rutiere, a tahografelor și a datelor înscrise pe foile de înregistrare utilizate, personalul cu atribuții de inspecție și control al Coordonatorului național va fi pregătit profesional pentru desfășurarea acestei activități.

(2) Pregătirea profesională va fi efectuată astfel încât să se asigure personalului școlarizat cunoștințele necesare despre tahografe și foile de înregistrare, precum și cunoștințele necesare referitoare la reglementările în vigoare privind perioadele de conducere și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto care efectuează transporturi rutiere.

CAPITOLUL III

Sistemul de evaluare a întreprinderilor/operatorilor de transport rutier

Art. 15. — Coordonatorul național va introduce un sistem de evaluare pentru întreprinderi/operatori de transport rutier pe baza numărului și a gravității încălcărilor Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 sau ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, comise de fiecare întreprindere/operator de transport rutier.

Art. 16. — Întreprinderile/operatorii de transport rutier evaluați ca prezentând un grad de risc ridicat vor face obiectul unor controale mai riguroase și mai frecvente.

Art. 17. — Criteriile și normele de punere în aplicare a unui astfel de sistem de evaluare vor fi elaborate de către Coordonatorul național prin instrucțiuni proprii.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 18. — (1) Nerespectarea prevederilor referitoare la perioadele de conducere și perioadele de odihnă de către conducătorii auto care efectuează transporturi rutiere se sancționează conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 37/2007.

(2) În măsura în care contravențiile la care se face referire la art. 8 pct. 26—35 și 37—48 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 sunt depistate în trafic, precum și în toate celelalte situații în care conducătorul auto nu poate dovedi efectuarea pauzelor și/sau perioadelor minime de odihnă prevăzute de legislația în vigoare, suplimentar față de sancțiunea cu amenda prevăzută la art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 se va aplica și sancțiunea imobilizării vehiculului până la îndeplinirea condițiilor de legalitate pentru continuarea transportului.

(3) Imobilizarea vehiculului rutier se face astfel încât să nu fie afectată siguranța rutieră.

Seria AETR nr.....

ARR	Autoritatea Rutiera Română - ARR Agencia/Inspectoratul Rutier Adresa Tel.		Formular de control în trafic Timpii de conducere și odihnă Reglementările UE 561/2006 – 3821/85 Acordul AETR			11. Rezultatul controlului ☐ Alte verificări ☐ Amendă ☐ Avertisment ☐ Imobilizare ☐ Fără abateri		
	Locul controlului							
13. Cod poștal al zonei autorității de control		13. Agent de control		1. Locul controlului		2. Data: / /	3. Ora: :	
Categorii drumului ☐ Autostrada ☐ Drum Național ☐ Alta categorie								
Vehicul								
4. Număr înmatriculare al autovehiculului		6. Tipul de vehicul:	Masa totală maximă	8. Țara	5. Număr înmatriculare remorca	6. Tip remorca	Masa totală maximă	Țara
Conducător auto și întreprinderea/operatorul de transport rutier								
7. Numele operatorului de transport rutier :				Țara :	Adresa:			
					Telefon :			
9. Numele conducătorului auto :		Data nașterii :		Țara :	Adresa:			
					Telefon :			
Seria de card a conducătorului auto:					Telefon :			
Angajator – dacă este altul decât cel de la rubrica 7:				Țara:	Adresa, numărul de telefon :			
Tipul de transport								
☐ Național		☐ De mărfuri		☐ Tahograf digital		☐ Pe teritoriul UE		
☐ Internațional		☐ De persoane		☐ Tahograf analogic		☐ Pe teritoriul țărilor AETR		
						☐ Național / Altele		
Perioada pentru care au fost analizate înregistrările								
De la data		Ora	La data		Ora	Nr. de zile verificate	Citirea kilometrajului	
/ /		:	/ /		:			
Contravenții – art. 8 din OG nr. 37/2007								
Cod UE	Punctul:	Valoare amendă conform art. 9 alin. 1 litera:	Data și ora de început și sfârșit		Cod UE	Data și ora de început și sfârșit		
Imobilizarea se aplica până la :			Ora	:	Data	/ /	Sau ☐ Nu se aplica imobilizarea	
12. Comentarii:								

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Asigurări de Sănătate și virate în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Pentru aplicarea procedurii prevăzute la alin. (1) urmează a fi utilizat formularul „Dispoziție de restituire a unor sume reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, precum și a garanțiilor constituite pentru înlensirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie”, al cărui model este prevăzut în anexa la procedură.

Art. 2. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru

administrarea veniturilor, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, administrațiile finanțelor publice pentru contribuabilii mijlocii și administrațiile finanțelor publice ale sectoarelor municipiului București din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și Direcția generală trezorerie și contabilitate publică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.645.

ANEXĂ

PROCEDURA

de restituire a sumelor reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate, plătite în plus față de obligația fiscală sau din eroare, precum și a garanțiilor constituite pentru înlensirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar 2003 în contul de disponibil al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și virate în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”

I. Obiectul procedurii

Obiectul prezentei proceduri este constituit de sumele reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate, plătite în plus față de obligația fiscală sau din eroare, precum și garanțiile constituite pentru înlensirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar 2003 în contul de disponibil al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și virate în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”.

II. Prevederi referitoare la restituirea contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, plătite în plus față de obligația fiscală sau din eroare

1. Sumele reprezentând contribuții de asigurări sociale de sănătate plătite până la sfârșitul anului bugetar 2003 se restituie la cerere, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanelor juridice ori persoanelor fizice asimilate angajatorilor care au efectuat plățile în cauză, denumite în continuare *solicitanți*.

2. Pentru restituirea sumelor în cauză, solicitanții vor depune la Casa Națională de Asigurări de Sănătate cerere pentru certificarea dreptului la restituire. Solicitanții vor anexa la cerere copiile documentelor care probează plata sumelor.

3. Cererile depuse la Casa Națională de Asigurări de Sănătate vor fi verificate sub aspectul realității și exactității celor solicitate, al încadrării în termenul legal de prescripție a dreptului de a cere compensarea sau restituirea sumelor.

4. După efectuarea verificărilor, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va emite o dispoziție de restituire a unor sume reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, precum și a garanțiilor constituite pentru înlensirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, al cărui model este prevăzut în anexa la prezenta procedură.

5. Prin dispoziția de restituire aprobată de către conducătorul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aceasta va confirma sumele plătite în plus față de obligația fiscală și natura lor, precum și faptul că acestea nu au făcut obiectul unor operațiuni de compensare ori restituire. După aprobare, dispoziția de restituire se comunică solicitantului.

6. În cazul în care dispoziția de restituire a fost aprobată, iar dreptul la restituire a fost confirmat, solicitantul va formula și va depune cerere de restituire a sumelor în cauză la organul fiscal în a cărui administrare se află, potrivit prevederilor legale, denumit în continuare *organ fiscal competent*.

7. La cererea de restituire va fi anexată, în original, decizia de restituire aprobată, document în baza căruia este solicitată restituirea la organul fiscal competent.

8. Cererea de restituire depusă și înregistrată la organul fiscal competent va fi soluționată în termen de 45 de zile de la data înregistrării, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal.

9. După primirea cererii de restituire și a dispoziției de restituire, organul fiscal competent va efectua verificarea acestora și a datelor din evidența analitică pe plătitori — persoane juridice.

10. În cazul în care după primirea și verificarea documentelor prevăzute la pct. 9, precum și a datelor din evidența analitică pe plătitori — persoane juridice organul fiscal competent constată existența unor obligații fiscale restante ale solicitantului, sumele solicitate se vor restitui numai după efectuarea compensării acestor obligații bugetare restante, întocmind în acest sens Nota privind compensarea obligațiilor fiscale — M.F.P. — A.N.A.F. cod 14.13.41.99.

11. În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligațiile fiscale restante ale contribuabilului — persoană juridică, organul fiscal competent va efectua compensarea până la concurența acestor obligații fiscale, iar diferența rezultată o va restitui acestuia, întocmind în acest sens, în 3 exemplare, decizia de restituire prevăzută de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004. În baza deciziei de restituire aprobate, organul fiscal competent va întocmi, în 3 exemplare, Nota privind restituirea/rambursarea unor sume — M.F.P. — A.N.A.F. cod 14.13.41.99/a.

12. Compensarea sumelor solicitate la restituire va fi făcută mai întâi cu obligațiile bugetare restante datorate aceluiași buget, iar în situația în care nu există asemenea obligații,

respectiv în situația în care după compensarea acestora rămân sume de restituit, cu obligațiile bugetare restante datorate celorlalte bugete, în mod proporțional.

13. O copie a cererii de restituire împreună cu copia dispoziției de restituire emise de Casa Națională de Asigurări de Sănătate vor fi anexate la cele 3 exemplare ale notei de compensare și/sau ale notei de restituire, după caz, fiind transmise unității Trezoreriei Statului care deservește organul fiscal competent, în scopul efectuării operațiunii de compensare și/sau de restituire.

14. Restituirea se va efectua din contul de venituri al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate la care se încadrează suma care face obiectul restituirii, cont de venituri stabilit potrivit clasificăției bugetare în vigoare, pe codul de înregistrare fiscală al solicitantului.

15. Restituirea se efectuează în numerar sau în contul bancar indicat de solicitant, prin cererea sa de restituire.

16. După efectuarea compensării și/sau a restituirii, după caz, unitatea Trezoreriei Statului păstrează un exemplar al notei de compensare și/sau al notei de restituire și le transmite pe celelalte două organului fiscal competent, în termen de 3 zile de la efectuarea operațiunilor, în vederea înregistrării în evidența analitică pe plătitori a acestora.

17. Ulterior, organul fiscal competent va transmite, în termen de 7 zile de la primirea documentelor în cauză, un exemplar al notei de compensare și/sau al notei de restituire solicitantului și va informa, printr-o adresă, Casa Națională de Asigurări de Sănătate cu privire la efectuarea operațiunilor de compensare/restituire.

III. Prevederi referitoare la restituirea garanțiilor constituite pentru îlesnirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar 2003 în contul de disponibil al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și virate în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”

Restituirea sumelor reprezentând garanții constituite pentru îlesnirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar 2003 și virate în mod eronat în contul 87.98 „Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”, se efectuează de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate, la cererea solicitanților în drept, din același cont deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

*ANEXĂ
la procedură*

Denumirea instituției publice

.....

Str. nr.

Localitatea, sectorul

DISPOZIȚIE DE RESTITUIRE

a unor sume reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator, precum și a garanțiilor constituite pentru îlesnirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie

Nr. /data

Către:

Solicitant, cu domiciliul fiscal în localitatea,
(denumirea contribuabilului)

str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul,
având C.U.I.

În baza Cererii dumneavoastră nr. din, au fost efectuate verificări cu privire la situația sumelor plătite în plus față de obligația fiscală, până la data de 1 ianuarie 2004, în urma cărora au rezultat:

Tipul sumei plătite în plus	Cuantumul sumei	Data la care suma a fost plătită	Tipul și numărul documentului de plată a sumei	Suma a rămas neutilizată (da/nu/parțial)	Suma pentru care există drept de restituire

Având în vedere aspectele rezultate în urma verificărilor, se certifică dreptul dumneavoastră de creanță pentru suma totală de lei și se dispune restituirea acesteia.

Conducătorul instituției publice,

.....

(numele, prenumele și semnătura)

L.S.

Verificat.

Funcția

Numele și prenumele

Data

Semnătura

Întocmit.

Funcția

Numele și prenumele

Data

Semnătura

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial” se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A
(telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2
(telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2
(telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II
(telefon: 0250/73.54.75, 0744.509.044)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter
(telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18
(telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68
(telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26
(telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 156982